

بررسی فعالیت‌های سازمان ملل در ایران به ویژه در امور زنان

۳- خشونت علیه زنان

مجری طرح: شورای فرهنگی و اجتماعی زنان و خانواده سال: ۱۳۸۰

اولین کنفرانس سازمان ملل متحد در موضوع زنان در سال ۱۹۷۲ میلادی در مکزیکوسیتی برگزار شد. این کنفرانس زمینه‌ای برای طرح مشکلات زنان در ابعاد بین‌المللی بود و «اختلافات خانوادگی» به‌عنوان یکی از موضوعاتی که باید مورد توجه باشد، در برنامه اقدام جهانی برای اجرای اهداف سال بین‌المللی زن قرار گرفت. یکی از محورهای فعالیت سازمان ملل در امور زنان، موضوع خشونت علیه زنان بوده است.

اهداف این تحقیق عبارتند از:

- مطالعه تطبیقی دیدگاه اسلام و اسناد بین‌المللی پیرامون تعریف، مصادیق و راه‌کارهای محو خشونت علیه زنان؛

- بررسی شیوه‌ها و راه‌های اجرای اهداف کنوانسیون توسط دفاتر سازمان ملل در ایران در موضوع خشونت علیه زنان.

نتایج تحقیق نشان می‌دهد که سازمان ملل به زعم خود جهت رفع خشونت علیه زنان در ایران فعالیت‌های بسیاری انجام داده است. از جمله می‌توان به حمایت از پژوهش‌ها و پایان‌نامه‌های دانشجویی در زمینه بیان خشونت‌های موجود علیه زنان در ایران و راهنمایی، هدایت و حمایت گروه‌ها و اقشار برای امحای این خشونت‌ها اشاره کرد.

در اکثر این کارگاه‌ها، سمینارها و نشست‌ها از مریبان و سخنرانان نماینده سازمان ملل که دیدگاه‌های جهانی (نه بومی و محلی) نسبت به خشونت دارند، استفاده می‌شود و کمتر از مریبان داخلی مسلط به وضعیت حقوقی و فقهی و قانونی کشور دعوت می‌شود؛ لذا به نظر می‌رسد نتایج حاصله از این کارگاه‌ها و نشست‌ها کمک چندانی به رفع خشونت‌های موجود علیه زنان در ایران نمی‌نماید. راه‌کارهای مبارزه با خشونت علیه زنان که توسط سازمان ملل و عمدتاً منطبق با دیدگاه‌های فمینیستی عنوان می‌شود، هم‌خوانی کاملی با فرهنگ بومی و مذهبی کشورهای دنیا ندارد و گاه با مصادیق خشونت علیه زنان مورد نظر سازمان ملل متفاوت می‌باشد. با دقت در دستورالعمل‌های سند کارپایه عمل پکن و نیز کنوانسیون رفع تبعیض علیه زنان و راه‌کارهای جهانی می‌توان دریافت که پیوستن بدون هیچ قید و شرط یا رد کامل این اسناد بدون هیچ مطالعه دقیق مناسب نیست؛ بلکه احتیاج به مطالعه تطبیقی دیدگاه اسلام و اسناد بین‌المللی پیرامون خشونت علیه زنان و تفاوت در راه‌کارهای پیشنهادی این دو دیدگاه در راستای محو خشونت علیه زنان دارد.